

Leygardagin 6. februar 1998 – steypafinala hjá monnum

VÍF-StíF**24 – 23****(12 – 10)**

Áki Olsen	8 (1)	8	Artur Johansen
Samal Joensen	6	4	Alexandur Johansen
Martin Hummeland	4	(1) 4	John Petersen
Hjalmar Klein Olsen	3	2	Pauli Hansen
Sjúrður Holm	1	2	Sveinbjørn Poulsen
Rógvi Nielsen	1	2	Jónleif Sólsker
John Zachariasen	1	1	Elias Hansen

2	Ávaringar	2
4	Útvisingar	3
0	Diskvalifikatió/Burturvising	0

Dómarar úr Kyndli:
Hanus Kurborg & Hans Thomassen

*John Petersen:***– Havi ikki spælt so illa í lívinum**

SVEINUR TRÓNDARSON

John Petersen, sum hevur verið stórskjútti í nógvum dystum, fekk lítið burtúr í finaluni leygardagin.

– Hatta var nakað lort. Eg havi ikki spælt so illa í lívinum, sigur hann.

– Vit skutu málmannin hjá teimum heitan beinanvegin, og so var einki at gera.

Men hvat við verjuni?

– Nei, hon riggaði heldur ikki væl. Hon var alt ov opin. Vit royndu at mansverja Áka, men hóast tað, so slapp hann at skjóta mál, sum honum lysti. Tað sama var við Samal Joensen. Hann er stórur og hevur gott skot, men hann skal ikki sleppa so lætt frammat. Aftur at teimum báðum, so slapp Martin Hummeland eisini alt ov lætt frammat málinum, sigur John Petersen, sum ikki dyli, at hann ikki er

nógdur við verjupartin hjá sær heldur.

– Eg gloymdi heilt einfalt at verja á veinginum til tíðir, og tað er ov vánaligt, sigur hann.

Hann viðgongur, at tað sá rættuliga gott út í byrjanini. StíF var frammanfyri 9-6, men so kom stigur í av ávara.

– Næstu lotuna taptu vit 8-1, sigur John.

Eins og allir strándingar er hann ikki nógdur við at tapa steypafinaluna.

– Tað er altíð keðiligt at tapa, men ein slíkan dyst og bert við einum máli, tá er tað serliga keðiligt. Helst tá ein veit, at vit kunnu spæla nógvið betri enn tað vit vísu leygardagin, sigur John.

Men var tað so nakað einstakt sum gjórdi at tit taptu?

– Nei, tað haldi eg ikki vit kunnu siga. Alt líðið spældi illa, og tað er einki annað at gera við enn at

leggja meira í fyrri at vinna færoyameistararheitið. Tað eru seks dystir eftir og munurin í toppinum er ikki stórur, so tað krevur ein góðan innset, sigur John.

Hann leggur tó afturat, at málmennir hjá vestmenningum høvdu stóra zeru av dystinum leygardagin.

– Teir tóku fyra av fimm brotskostum og tað er ótrúliga gott. Serliga tá ein hugsar um, at vit vanligar skora uppá næstan øll brotskost, sigur John Petersen.

Fýra væl nøgdir vestmenningar – Hjalmar Klein Olsen, Sjúrður Holm, Bárður Nielsen og Rógvi Nielsen
Mynd: Álvur Haraldsen

Rógvi Nielsen og John Zachariasen skóða steypið, sum vestmenningar vunnu leygardagin
Mynd: Álvur Haraldsen

*Martin Hummeland:***Hatta var sum ein finala skal vera**

EMIL L. JACOBSEN

Skjótí vongurin hjá vestmenningum, Martin Hummeland, var sum vera man sera fegin um steypasigurin leygardagin, ikki minst í kvinnurnar eisini høvdu vunnið beint frammanundan.

– Tað var ótrúliga stuttligt, at bæði kvinnurnar og vit skuldu vinna, sigur Martin Hummeland.

– Tað er júst soleiðis, ein finala skal vera. Dysturin var spennandi, og áskoðararnir gjórdi eisini stuttligt, og sum heild var hetta ein góð reklama fyri hondbóltin.

Martin heldur, at tað fyrst og fremst var viljin og so góða málmannsspælið hjá Eli

Müller, sum bar líðið fram til sigurs.

– Hugburðurin hjá okkum var eisini nógvið betri hesuferð, enn hann hevur verið móti StíF. Vit royndu at forða teimum á vengrunum, har vit fyrr serliga hava havt trupulleikar av John Petersen úti í vinstri síðu. Og eg haldi, at tað riggaði væl, sigur Martin Hummeland og leggur afturat, at teir eisini vóru fyrireikaðir uppá, at strándingar fóru at pilka Áka Olsen burtur úr spælinum.

– Hetta var ótrúliga stuttligt at uppliva, ikki minst tí kvinnurnar eisini vunnu – nakað sum kanska var eitt sindur óvæntað.

Steypavinnarar hjá monnum 1999 – VÍF

Mynd: Álvur Haraldsen